

Nyhetsbrev 2 februari 2014

Kära Sakhumzivänner!

Året slutade mycket bra för Sakhumzi som kunde glädja sig åt många besök av Ameliavänner.

Här kommer en redogörelse från styrelsemedlemmarna Lisette och Mikael med dotter Molly.

Vi gjorde två besök på Sakhumzi respektive Ekukhanyeni i december. Vi välkomnades med värme och som alltid av glada och tacksamma barn! Då det inte var förskolebarn på Ekukhanyeni på grund av sommarlov var det lätt för oss att känna igen familjen, det vill säga alla de som bor där och är Amelias barn. Friska och välmående barn, men med dålig tandstatus. Vi tog en extra titt på barnens tänder denna gång, vi hade ju gjort en insamling på Öjersjö brunn skola av tandborstar och tandkräm som i skrivande stund nu lämnats över.

Vid det första besöket hade vi förmånen att kunna räcka över fyra kassar med sjukvårdsprodukter inhandlat på plats. Dessa togs mycket tacksamt emot. Vi hade också handlat två kundvagnar fulla med schampo, tvål mm men även en del mat såsom ris och pasta. Dessutom kunde vi överlämna några tusen i kontanter då vi vet att Amelia får mycket för pengarna när hon handlar. Vi vill tacka alla som varit med på denna insamling då vi vet att behovet av det vi kunde överlämna är stort och fyller en viktig funktion.

Det andra besöket gjorde vi tillsammans med Ameliavännerna Rino och Carina. Vi fick en rundvandring och vi fick hjälpa till att passa smättingar. När det var dags för lunch fick vi alla hjälpa till att blanda saft och göra mackor! Det var roligt att ha med vänner som kommer dit för första gången men även att få möjligheten att delta i vardagens göromål.

Vi kan konstatera att det varit många från Sverige och hälsat på hos Amelia och barnen, inte minst tack vare familjen Grell. Vi kan notera att barnen har det lite bättre på de flesta plan tack vare alla Ameliavänners stöd, även om vi också kan se att behovet fortfarande är stort. Det är många som skall dela på bidraget vi skickar varje månad men det råder

inget tvivel om att vårt månatliga bidrag gör stor skillnad.

Vi är tacksamma över att få vara en del av Amelias vänner och vi kommer att återvända till Sakhumzi och Ekukhanyeni någon gång i framtiden. Att få se den kontinuerliga utvecklingen av verksamheten är spännande. En resa till Sydafrika gör att vi funderar på meningen med livet, vidare ger erfarenheterna och upplevelserna oss ett viktigt perspektiv på vår egen livsstil och våra vardagliga prioriteringar!

Vad som krävs av en ideell förening är som ni vet medlemsregister samt medlemsavgift och nu vid årets början vill jag påminna om det. Årsavgiften är 100kr/person eller 200kr/familj. Om ni nyligen blivit Ameliavänner så behöver ni såklart inte betala nu. Känns det som mycket pengar så kan ni minska ert bidrag en månad med den summan för allt går ju ändå till samma konto.

Kom ihåg att man kan vara enbart medlem och ändå få nyhetsbrev och erbjudanden.

Snälla, skriv vid insättningen att det gäller årsavgift så att jag kan föra in det i registret. För registret behöver vi också era hemadresser, så om ni vet med er att ni inte lämnat mig den tidigare är jag tacksam för ett mail barbrohipps@gmail.com eller ring 031/208683.

Ni vet väl att som medlem har ni möjlighet att rösta på årsmötet. Bifogat finner ni verksamhetsberättelse för 2013 samt kallelse till årsmötet.

God fortsättning på det nya året önskar Amelia och styrelsen/Barbro

Det känns underbart att bara ha glada nyheter att förmedla.

Så här skrev Helena efter basaren på Öjersjö Brunns skola som hon och Lisette tagit initiativ till:

Idag lever vi i lyckorus här på skolan! Vi är så fulla av beundran av era barn som är helt fantastiska!!! Det känns underbart roligt att kunna göra det här tillsammans! VARMT TACK för allt ni bidrog med!!! Ska erkänna att jag gråtit lyckotårar här idag. Barnen fick räkna alla pengarna och inte ett ord hörde vi om att de undrade över vad dem skulle få. Tänk vilka insiktsfulla barn ni har! Man kan inte annat än att bli berörd!!!

**BASAREN GAV ETT FANTASTISKT RESULTAT:
GEMENSAMT FÖR HUSEN F – 3 24 000 KR**

Ännu en gång har de lyckats och vi gratulerar alla inblandade till detta fina resultat.

Några andra som också lyckats med sitt uppdrag är familjen Grell och eftersom vi inte vet hur många av er som läst familjen Grells blogg så får ni här Marie Grells redogörelse av kalaset på Ekukhanyeni men bilderna säger allt så, för er som har möjlighet, gå in här:

<http://karusellgrell.wordpress.com/2013/11/05/kalas-hos-amelia>

Vi lämnade en hel hög med leksaker, skolustrustning och förnödenheter till Amelia igår vilket gav både Amelia, barnen och oss enormt mycket glädje. Och om DET var roligt så var det INGENTING emot den glädje det gav att ställa till med fest hos Amelia och barnen! Efter att ha lassat ur alla inhandlade presenter hos Amelia åkte vi och köpte saker till partajet med Lebo och Anathi. Båda tjejerna är föräldralösa och uppvuxna hos Amelia och är fortfarande kvar hos Amelia trots att de idag är vuxna. De hjälper henne med alla barnen och ser det som ett sätt att återgälda allt Amelia gjort för dem. Först åkte vi till järnaffären för att köpa en gasspishäll till matlagningen. Sedan drog vi till supermarketen för att handla korv, bröd, smör och juice för att ha kalas för drygt 100 barn!

När vi kom tillbaks från affären drog tjejerna igång matlagningen medan vi fixade ihop leksakerna. Amelia hade dessutom beställt en hoppborg till barnhemmet som en stor överraskning och jublet visste inga gränser när de fick börja hoppa. Det skrattades, skreks och tjoades värre än något annat jag sett. De var galet lyckliga!!!!

Efter hoppborgslek fick de mat och barnen åt och drack under andäktigt tystnad. Efter stissig lek, anspänning och mat var det några som slocknade rätt upp och ner där de satt. Men bara en liten stund för sedan var det full rulle på hoppborgen igen.

Och för att göra dagen riktigt speciell för barnen hade Amelia beställt varsin godispåse, inköpt för 8:- styck, åt dem som avslutning. Barnen var så lyckliga över både leksakerna vi hade med oss och hoppborgen men den glädjen de visade över att få en varsin EGEN liten godispåse går inte att beskriva. Det var dagens absoluta höjdpunkt och jag rös när jag hörde deras jubel. De kastade sig över oss och tackade, kramades, pussades och tackade om och om igen. Det som fascinerade mig allra mest var att ingen av de dryga 100 barnen öppnade sin påse och började äta av godiset. Det räckte med att de tittade på den för att de skulle bli alldeles euforiska och jag tror att varenda en av dem sparade

på sin alldeles egna lilla skatt som de precis fått.

Det var ovärderligt att få vara med om denna dag med så mycket tacksamhet och glädje. Ett av mina starkaste och känslomässiga minnen av dagen är hur jag ser Amelia sitta på sin stol i skuggan och vara uppspelt och lycklig å alla sina skyddslingars vägnar. Det var en riktigt fin dag även för henne. Eftersom hon ger barnen allt av sig själv och har gjort så i 45 år är det härligt att kunna ge henne lite glädje och lycka tillbaks. Tack alla ni som skänkt pengar till denna dag. Det ger kraft och energi till Amelia som stärker henne i hennes fortsatta arbete.

Det blev som Amelia hade hoppats en mycket speciell dag för barnen. En dag de kommer att minnas länge. En dag när man känner sig utvald och speciell och alldeles underbart glad. En dag som inte bara ger dem en alldeles egen godispåse utan förhoppningsvis också känslan av att det finns människor som bryr sig och att det finns hopp för dem alla om ett bra liv. Jag har fortfarande lite pengar kvar att spendera för Amelias Vänner och på Mamas önskelista står tvål, blöjor, tandkräm, tandborstar, porslin, diskbaljor, matvaror. Vill du vara med och bidra till Amelias Vänner är tacksamheten stor.

Ni hittar mer info på <http://www.ameliasvanner.blogspot.com> Det är värt varje krona ni ger. Eller rättare sagt; det är värt 1000 gånger mer än varje krona ni ger. Dels för att allt är så mycket billigare här men framförallt för att den glädje era pengar skänker är obetalbar.

Några andra Ameliavänner som upplevt barnens glädje ett flertal gånger är Ewa och Jan Aulin som skriver:

Nu har vi varit på vårt första besök hos Amelia. Hon verkade pigg och frisk. Som alltid blir man varm om hjärtat när man är där. Vi hade med oss en massa frukt som de vuxna genast skar upp i lagom bitar och delade ut till glada men ändå lugnt väntande barn. Alla barnen uppför sig alltid så väl att bara det är ett under.

De talade länge med Amelia och gav oss svar på många frågor bl a bekräftade Amelia att hon nu fått alla tillstånd för att driva barnhem, förskola och någon typ av lekskola och äntligen fått köpt en elstation, ännu bara betald till hälften, som kommer att göra arbetet på Ekukhanyeni lättare.

Man kommer också att sätta upp ett nytt staket. Vidare har man av kommunen fått 30-40 kemiska toaletter för barnen

Toaletterna töms och steriliseras varannan dag på kommunens

bekostnad och är enligt myndigheterna en förutsättning då vuxna och barn bör ha skilda toaletter.

Ewa och Jans nästa besök var för att fira 43 femåringars graduation. Vi har förstått att man vill göra en stor sak av att börja skolan men det innebär också en rejäl kostnad. Barnen får klä sig fint, blir fotograferade och får diplom. Ewa och Jan har tidigare rapporterat med en mängd bilder från ett sådant party.

Vi och Marie Grell kommer att hjälpa till med kostnaden denna gång. Nya bilder finns på bloggen. www.ameliasvanner.blogspot.com

Amelia vill att barnen skall få en present som minne av dagen och Ewa och Jan har initierat och bekostat detta genom ett projekt som heter Granpa Super Bear.

En engelsk barnbok har översatts till Xhosa, som de flesta barn i kåkstäderna förstår, och handlar om en liten pojke som träffar en "farfar superteddybjörn" och får i sju kapitel uppleva olika upplyftande livssituationer med klara budskap som skapar ökad motivation och stärkt självkänsla.

Läs gärna mer här: <http://sydafrikablogg.blogspot.se/2013/09/grandpa-super-bear-ett-projekt-for.html?m=1>

Så här skriver Ewa:

Vi lyckades genomföra projektet med Granpa Super Bear. Ekonomiskt står organisationen A reaching hand för att hela projektet ska kunna genomföras. För närvarande innebär det att 1000 böcker har tryckts på Xhosa. Boken tillsammans med en målarbok, kriter och en liten nalle, har lagts i en ryggsäck. Meningen är att dessa ska distribueras till barn i olika kåkstäder. Vi har tillsammans med familjen Westermarck satsat en slant till organisationen och eftersom vi träffat mannen som är initiativtagare, Björn Waenerlund, lyckades vi få 43 ryggsäckar i fredags trots att releasen inte är förrän på söndag. Barnen blev jätteglada och Amelia var mycket nöjd. Hon ville gärna ha ytterligare 15 st till barnen som bor på Sakhumzi och det har utlovats. Alla barnen var fantastiskt duktiga och gjorde var och en ett litet framträdande innan de fick sin present.

Ewa berättar också att Andile nu har tre månaders praktik hos en mekaniker i en grannort och hoppas sedan kunna öppna en liten verkstad på Ekukhanyeni.

Som en del av er redan vet så blir det inget julbord på Hällsnäs i år utan vi hoppas kunna ordna någon form av sammankomst framåt våren. Men vi är som vanligt glada över era julbidrag och som Marie skriver finns det många önskemål från Amelias sida.

Lisette och Mikael från styrelsen med dotter Molly kommer att hälsa på Amelia och barnen inför julen och ordna med något extra jul-kul.

Amelia och barnen önskar alla svenska vänner A MERRY CHRISTMAS och hoppas att vi förstår hur mycket vårt stöd betyder. Vi känner oss älskade säger Amelia.

Om vi inte skickar något mer nyhetsbrev före jul så vill vi passa på att önska er alla EN RIKTIGT GOD jul OCH ETT GOTT NYTT ÅR!

Ett stort TACK för allt ni gör för barnen på Sakhumzi.

Styrelsen/Barbro